

Heller ikke jeg kan naturligtvis billige den Fremtidstante hos den ærede Minister, at man skulde understøtte alle Routerne ved Statssubvention. Jeg vilde inderede være tilbøjelig til at gaa den modsatte Vej og tage Statssubventionen bort; saa vilde man faa en mere naturlig Konkurrence mellem de forskellige Selskaber. Nu er det jo i Virkeligheden saaledes, at Statssubventionen staar som en Hindring for en sund Konkurrence, og at Statssubventionen, som skulde staae og billigere Fragter, i Virkeligheden staaer os dyrere Fragter; thi borttog man Statssubventionen, vilde Følgen blive en naturlig Konkurrence mellem de forskellige Selskaber. Og saa vil jeg ogsaa sige, at rent finansielt set er det en underlig Ordning. Man kan med 200,000 Kr. forrente 5 Millioner Kr., som er det Skibene vilde koste; men saa skulde det da synes at være en naturligere Vej at købe Skibene i Stedet for at udbide Statssubventionen.

Der har i det hele taget under denne Debat i mange Henseender været taget paa det forenede Dampskibsselskab med Fløjskandster. Jeg skal indrømme, at jeg egentlig har haft god Vilje til at tage lidt haardere paa Selskabet, og jeg kan som Agrar ikke lade være med at sige, hvorfor dette Selskab i saa høj Grad mangler Landbrugets Sympati. Det er, fordi det netop i Bevidstheden om sin Magt, har forstaaet at tilintetgøre enhver fri Bevægelse, der gik ud paa at protestere mod dets Overherredømme. Naar Landbruget ved eget Initiativ og ved egne Midler har søgt at rejse sig af sin Svaghed, har man straks mødt Kampen med Kollen. Man har leveret os et knusende Slag; og saa var det forbi! Jeg mener i det hele, at om end Kapitalen kan være en Tjener i en god Sags Tjeneste, kan den ogsaa være en baade voldsom, raa, hensynsløs og brutal Magt; og naar den optræder saaledes over for et almindeligt Samfundsanliggende, saa mister den alle Folks Sympati. Saaledes er den her optraadt over for Landbruget, og derfor har den mistet Landbrugets Sympati.

J. Nielsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad der allerede er udtalt af de ærede Ordførere for Forespørgerne, nemlig de ærede Medlemmer for Randers Amts 4de Valgfreds (Neergaard) og Randers Amts 3dje Valgfreds (Skarup). Naar jeg desuagtet har forlangt Ordet, er det nærmest kun for særlig at henlede Opmærksomheden paa Transportforholdene paa Jærnbanen fra Parkeston til London, et Forhold, som egentlig kun hidtil er bleven berørt af den højtærede Minister. Efter nogle pri-

vate Oplysninger, jeg har modtaget, specielt om disse Forhold, har jeg nemlig god Grund til at tro, at en ikke ringe Del af den Stade, som navnlig Smørret lider under Transporten, netop sker paa den Bane, der gaar fra Parkeston til London. Oplysningerne har jeg faaet fra en dansk Mand, som bor i London, og som har et Agentur for flere jydskt Andelslagterier, altsaa en Mand, som har personlig Interesse i, at vore Eksportforhold over Esbjerg-Parkeston-London blive ordnede saa heldigt som muligt, og desuden en Mand, der har Anledning og Lejlighed til personlig at undersøge Transportforholdene paa denne Banestrækning. Han er, som sagt, af den Mening, at det for en væsentlig Del er ved den Behandling, Smørret er udsat for under denne Transport, at det lider særlig Stade. Som et indirekte Bevis for det, fortalte han mig, at han sidste Vinter ved Siden af sit Agentur for Flæst havde oprettet en Forretning for fersk, dansk Smør, det Smør, som jo er i stor Pris oven i London, fordi man der sætter Pris paa dette meget mildt smædet og meget mildt saltede Smør. Om Vinteren, saa længe Vejret var tørt, gik Forretningen udmærket for ham, det viste sig, at dette ferske, danske Smør virkelig var af fineste Kvalitet, saa det fuldt ud kunde staa Maal med de fineste Mærker, som kom paa Markedet i London, særlig med det ferske, franske Smør fra Normandiet. Smørret havde han meget let ved at faa solgt til forholdsvis høj Pris, 8 à 10 Ore over Prisen paa almindeligt Smør, saa Producenterne ogsaa havde en god Fordel deraf. Men da saa den varme Tid kom, modtog han som oftest Smørret i en saa defekt og ophedet Tilstand, at det undertiden næsten var helt smeltet og flydende, i hvert Fald fik han det i meget bløde og uformelige Klumper i Stedet for de smukke, runde Smaastykker, som det egentlig skulde være i. Men en saadan Vare er naturligtvis ikke til at sælge til de virkelige Kunder for dette Produkt og heller ikke til at sælge til Priser, som Producenterne kunde være tjente med. Naar han ikke kunde forsyne Kunderne hele Aaret rundt, var det selvfølgelig heller ikke muligt at fastholde dem, selvfølgelig blev han nødt til at opgive hele Forretningen. Dette lille forgyvedes Forsøg beviser formentlig tre Ting: For det første at der virkelig kun produceres fersk dansk Smør af fineste Kvalitet, for det andet, at dette Produkt med Lethed kan indarbejdes paa Markedet i London, men saa for det tredje ogsaa den sorgelige Rendsgerning, at det danske Smør under Transporten i den